

at der indførtes en Minimumsgrænse paa 5 Aar. Fra anden Side har man ment, at Gyldighedstiden burde være højst 5 Aar. Til Støtte for at fastsætte en forholdsvis lang Bevillingstid er det bl. a. anført, at den Beværter, der har Udsigt til at kunne drive sin Beværtning i en Del Aar, derigennem opfordres til og sikres mod Risiko ved at gøre Lokaleforhold m. v. saa gode som muligt. Her overfor er det fremhævet, at Beværteren, naar han ved, at der indenfor en kortere Tid bliver Tale om Fornyelse af Bevillingen, opfordres til stedse at drive sin Beværtning saaledes, at den ikke kan give Anledning til Kritik paa nogen Maade.

Kommissionen er enedes om at blive staaende ved den i Lovudkastets § 4 indeholdte Regel, hvorefter Aaremaalet i Vedtægten højst kan fastsættes til 8 Aar og mindst skal være 5 Aar. Alle Bevillinger indenfor Vedtægtens Omraade skal udfærdiges for det foreskrevne Aaremaal, dog at Overbevillingsnævnet, naar særlige Omstændigheder foreligger, efter Kommissionens Opfattelse bør kunne begrænse Aaremaalet baade ved Udfærdigelse af nye Bevillinger og ved Fornyelse af tidligere meddelte Adkomster.

I Forbindelse med de foran berørte Spørgsmaal skal endnu anføres, at det maa anses for ønskeligt, at det fastsatte *Gebyr* for Erhvervelse af Næringsbrev i nogen Grad forhøjes, navnlig for saa vidt angaar Enkeltpersoner. Efter de gældende Regler udgør Gebyret for disse 40 Kr. + 12 Kr. i Stempelafgift, hvilket maa anses for en urimelig lav Afgift, naar der er Tale om Beværter- og Gæstgivervirksomheder med Ret til Udsenkning af stærke Drikke. Til hvilket Beløb Gebyret skal sættes, vil naturligvis altid bero paa et Skøn. Indenfor Kommissionen er der opnaaet Enighed om at foreslaa et Gebyr af 200 Kr. for Personer og 500 Kr. for Selskaber m. v., saaledes at den, der ønsker at drive baade Beværter- og Gæstgivervirksomhed, maa erlægge dobbelt Gebyr. For saa vidt angaar Beværtninger og Gæstgiverier uden Ret til Udsenkning af stærke Drikke, foreslaas Gebyret sat til 100 Kr. for Personer og 250 Kr. for Selskaber m. v.

Under Kommissionens Drøftelser er det blevet fremført, at det for at sikre, at Bevilling ikke blev givet til uegnede Personer maatte anses for ønskeligt, om der indførtes en *Appellinstans*, for hvilken navnlig de af Købstædernes Bevillingsnævn behandlede Sager kunde indbringes. Kommissionen maa imidlertid anse det for betydningsfuldt paa dette Punkt fuldtud at opretholde det kommunale Selvstyre, idet man som en Selvfølge forudsætter, at den Myndighed, der tilkommer Bevillingsnævnene, stedse vil blive udøvet i nøje Overensstemmelse med Lovens Forudsætninger. For at give enhver, der maatte mene at kunne fremsætte berettiget Indvending imod, at en ansøgt Bevilling udfærdiges, Lejlighed til at fremkomme med denne Indvending i rette Tid og paa rette Sted, har man dog i Lovudkastets § 15, Stk. 4, foreslaaet en Bestemmelse, hvorefter der, forinden Bevillingsnævnet træffer Beslutning vedrørende et Andragende om Beværterbevilling, med 14 Dages Varsel skal ske Bekendtgørelse om Andragendet i et eller flere stedlige Dagblade. Bekendtgørelsen skal indeholde Oplysning om Ansøgerens Navn og Adresse, om hvorvidt Ansøgeren ønsker Beværterbevilling med eller uden Ret til Udsenkning af stærke Drikke, samt om, i hvilke Lokaler Virksomheden agtes udøvet. Det fastsættes endvidere, at den, der mener at kunne gøre berettiget Indsigelse imod, at det paagældende Andragende imødekommes, inden Udløbet af den fornævnte Frist kan fremsætte sin Indsigelse for Bevillingsnævnet.

Som et af de Hovedpunkter, der har beskæftiget Kommissionen, skal dernæst fremhæves *Spørgsmaalet om Afholdelse af Kommuneafstemninger*. Efter den gældende Lov er der aabnet Adgang til Afholdelse af Kommuneafstemning i to Grupper af Tilfælde.

Kommuneafstemning kan saaledes begæres, naar der indenfor Købstædernes Kommunalbestyrelser ikke opnaas Enighed om Fastsættelse af Antallet af Beværter-